

πέτκ(ος) πέτρ(ου) [χ. Θ. Βελλερά], θωμᾱς βελλεράς mpr, γεόργι(ος), δημητρί(ου), καπετάν(ος) mpr, Ἰωάννης τζήγγ(ου) mpr.

^{18/} Εἰς τὰ ἄνωθεν ὁ ῥηθεὶς Μπάρμπος ἐπρωτεσταλόγησεν βάνων-^{19/}τας τὸ πόλτουρόντου, καὶ ζητᾶ ἔξω τό Δελιμπεράτον νὰ τοῦ δω-^{20/}θῇ, νά κάμη Ἀπελλάτζιο εἰς ἕτερον Κριτήριο, διότι αὐτός ^{21/} τό Πραιτέντζιόντου ὅλον τό ζητᾶ καὶ τό θέλει·

στ. 2-7 Ο ἐνάγων, Ρουμάνος ἀπὸ τὴ Βλαχία, εἶχε προσφύγει ἀρχικὰ στο Θησαυροφυλάκιο τῆς Τρανσυλβανίας, ὡς ἐποπτεύουσα ἀρχὴ τῆς Κ, το ὁποῖο παρέπεμψε τὴν ὑπόδεση στο Κριτήριο, ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος ἦταν μέλος τῆς πού εἶχε ἤδη πτωχεύσει, τουλαχιστον προ τριετίας¹. Ο ἐνάγων ἀποδεικνύει τὴν ἀξίωσή του («πραιτέντζιον») με τὰ ἐμπορικὰ του βιβλία, πού ἔχουν πλήρη ἀποδεικτικὴ ἰσχὺ.

στ. 8-14 Το Κριτήριο ἀποφασίζει νὰ ικανοποιηθεῖ ὁ πιστωτὴς μέχρι το ποσοστὸ στο ὁποῖο εἶχαν ικανοποιηθεῖ τὰ προηγούμενα χρόνια καὶ οἱ ἄλλοι δανειστὲς τοῦ ἐναγομένου². Ὡς αἰτιολογία γιὰ τὴ ρύθμιση αὐτὴ προβάλλεται ὅτι ἡ ἀξίωση τοῦ ἐνάγοντος εἶχε γεννηθεῖ τὴν ἴδια ἐκείνη χρονικὴ περίοδο, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ τὴν πτώχευση τοῦ ἐναγομένου.

στ. 18-21 Αἴτηση τοῦ ἐνάγοντος με καταβολὴ παραβόλου³ γιὰ τὴν ἐκδοση ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως, ὥστε νὰ υποβάλει ἐφεση.

1. Βλ. ἀν. Μέρος Β', ἐγγρ. 27.

2. Κατὰ τὸν πτωχευτικὸ συμβιβασμὸ ἀποφασίζόταν μετὰξὺ τῶν πιστωτῶν καὶ τοῦ οφειλέτη το ποσοστὸ στο ὁποῖο αὐτὸς θὰ ικανοποιούσε τὶς ἀπαιτήσεις του, βλ. ΕΚΣ, σσ. 203-204.

3. Πρβλ. Θ. 32(1695) § 7 (ὁ.π., σ. 316).

77

1764/IX/2

χ. Ἰωάννη Αδάμη

978/φ 37v

σχ. 74-75, 78

Πρακτικό. Αναβολὴ γιὰ τὴν ἐμφάνιση διαδίκου. Ὑποκειμενικὴ εὐδύνη προστηθέντος. Αναβολὴ γιὰ τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου. Σύντμηση τῆς νόμιμης προδεσμίας. Επίσημη κλήση γιὰ ὀρισμένη δικάσιμο.

// 1764. Σεπτεμβρίου 2.

^{2/} ἸἜσυ|| νάχθημεν οἱ παρόντες, διὰ τὴν ὀπισθεν γεγραμμέ-^{3/}νην ὑπόδεσιν, τοῦ Ἄρχον κὺρ Δημητράκη μακαρίτη ^{4/} <Τ>ζουάνου, ὁποῦ ἔχει κατὰ τοῦ Χατζῆ κὺρ Πέτρου Λούκα, ^{5/} καὶ ὅσον διὰ τὰ παιδιὰ ὁποῦ ἐμάλωσαν καὶ

ἐδάρθη⁶/καν ἀνάμεσόντους, εὐρέθη εὖλογον καὶ δίκαιον, ὅτι ὁ ⁷/ ῥηδεῖς Χατζῆς δίχως ἄλλο νὰ ἔχη μετά ὀκτώ ἢ⁸/μέρας ἀπό τὴν σήμερον, τὸν δούλον του νὰ τὸν πα-⁹/ραστήσῃ ἐδῶ εἰς τὸ Κριτήριόνμας, διὰ νὰ κριθῇ κατὰ ¹⁰/ τὸ φταίσημόντου, ὅσον δὲ διὰ τὴν ἀτιμίαν καὶ τὸ ἔγκλη-¹¹/μα ὅπου τοῦ ἔρῳρηξεν ὁ Χατζῆς τοῦ Ἄρχου κὺρ Δημη-¹²/τράκη, ἐζήτησεν αὐτός ὁ Χατζῆς διωρίαν ἕως ἑξῆ ¹³/ βδομάδες, καὶ τότε νὰ ἀποκριθῇ, ὅμως ἐκρίναμεν ¹⁴/ εὖλογον, νὰ ἀναμένῃ μόνον ἕως τρεῖς βδομάδες, ¹⁵/ καὶ ὅχι παρέκει, καὶ τότε νὰ θεωρηθῇ τελ(εί)ως ἡ ¹⁶/ ὑπόδεσίς τους, καὶ ἐγράφη διὰ ἔνδειξιν.

¹⁷⁻¹⁹/ Μανικάτης· σαφράν(ος) νῦν· προεστ(ός) mr, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, πέτκ(ος) πέτρ(ου) [χ. Θ. Βελλερά], θωμᾶς βελλεράς mr, Ἰωάννης τζήγγ(ου) mr, γεόργι(ος), δημητρί(ου), καπετάν(ος) mr.

²⁰/ Πρὸς ταῦτα ἀκόμη ἐπέμψαμεν τὸν Καπιτάνον κὺρ Γεώρ-²¹/γην Δημητρίου νὰ ἀναγγεῖλῃ θεβαιωμένα τῷ ῥηθέντι ²²/ Χατζῇ, ὅτι νὰ σταθῇ εἰς τὴν ἄνωθεν διωρίαν τῶν τριῶν ἐβ-²³/δομάδων, καὶ νὰ παρῳρησιασθῇ, νὰ μὴν πηγένη ποδές, ²⁴/ εἰ δὲ καὶ παρακούση, δικαίως ἀποφασίζεται, νὰ πάθῃ ²⁵/ τὸ ἐνάντιον ὅπου διορίζουν οἱ Νόμοι καὶ μέ δυνάστ(ει)ον.

στ. 5-10 «κατὰ τὸ φταίσημόν του»: Το Κριτήριο ζητεῖ νὰ εμφανισθεῖ ὁ προστηθεῖς γιὰ νὰ κριθεῖ κατὰ τὸ μέτρο τῆς υποκειμενικῆς ευθύνης του¹. Ἡ ευθύνη τοῦ προστήσαντος περιορίζεται στο νὰ τον εμφανίσει στο Κριτήριο.

στ. 10-14 Ἡ νόμιμη προδεσμία τοῦ τρανσυλθανικοῦ δικαίου γιὰ τὴν ἀναβολή μιᾶς υποδέσεως, ποὺ εἶχε υἱοδετήσῃ με τὴν πρακτικὴ τοῦ το Κριτήριου τῆς Κ, ἦταν ἑξὶ εβδομάδων. Ὅπως στὴ προκειμένη περίπτωση ὅμως, τὸ Κριτήριο προσάρμοζε τὴν προδεσμία ἀνάλογα με τὶς περιστάσεις («ἐκρίναμεν εὖλογον»).

στ. 20-25 Επίσημη ανακοίνωση στὸν εναγόμενο τῆς προδεσμίας ποὺ αποφασίσθηκε καὶ προειδοποίηση γιὰ τὶς συνέπειες τῆς μὴ εμφανίσεώς του. Στὴν ἐννοία τῶν «Νόμων» περιλαμβάνονται τόσο ἡ νομοθεσία τῆς Τρανσυλθανίας ὅσο καὶ τὰ δεσπίσματα τῆς Κ². Τὸ «δυνάστειον» σημαίνει ἐδῶ τὴ βιαία προσαγωγή τοῦ διαδίκου στο Κριτήριο.

1. Ἡ ποινικὴ ποινὴ προϋπέθετε πάντοτε τὴν υποκειμενικὴ ευθύνη τοῦ δράστη, ΕΚΣ, σ. 219 (iii).
2. Πρβλ. Θ. 32(1695) § 6 (ό.π., σ. 316).